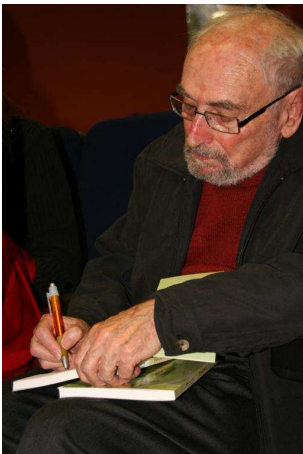

L'AUTOR

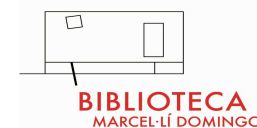
Manuel Pérez Bonfill, Tortosa, 1926. Llicenciat en Filologia Romànica, va ser Catedràtic de Literatura a l'Institut de Batxillerat de Tortosa fins a la seva jubilació. Premi Puig i Llensa, de narració (Recull, 1968) i, Joan Llonguera, de narració (Festes literàries Pompeu Fabra, 1980).

PROPERES LECTURES PREVISTES

- Purgatori, de Joan F. Mira (25-01-10) (pendent confirmar)
- Wilt, de Tom Sharpe (22-02-10)

**Fes-te membre del
Club de Lectura
Biblioteca Marcel·lí Domingo
C. de la Mercè, 6
Tortosa
977 44 55 66
clubdelectura@tortosa.cat
bmd@tortosa.cat
www.biblioteca.tortosa.cat**

Organitzen:

CLUB DE LECTURA DE TORTOSA

Abusos del ritual de Manuel Pérez Bonfill

18 de desembre de 2009
19.30 hores
Amb presència de l'autor

Abusos del ritual

Abusos del ritual ens situa davant d'un conjunt de més de trenta contes, cosa que el converteix en el més extens dels reculls narratius que ha publicat l'autor fins ara. En algunes de les anteriors anàlisis que s'han publicat sobre l'obra del veterà professor tortosí, han quedat ben paleses les seues excel·lències quant al conreu de la literatura social, ja que les seues narracions contenen habitualment un missatge ben explícit i un aire de rebel·lia davant de les dificultats de la vida i les contradiccions perennes de la societat. Aquest fet no ha d'entrar en contraposició directa amb l'ideari de *l'art for the art's sake*, la literatura per la literatura, el fet d'escriure per crear un producte de veritable qualitat, quan l'autor vol lluir-se amb l'escriptura independentment que hi hagi un missatge a comunicar. I no descobrirem ara en aquest pròleg la categoria literària de Manuel Pérez, un mestre en l'escriptura, en la creació de narracions imaginatives regides per la seua pròpia experiència vital, pel seu ideari humanista, i per la capacitat de crear tipus humans ben especials per tal de retratar la vida quotidiana.

Ell és un xiquet de la guerra, la qual cosa reivindica ben sovint en converses públiques, i es veu reflectida en moltíssimes de les seues narracions. Com a fill de la guerra, uneix la reivindicació social amb un nou estil literari, basat en la preocupació pel llenguatge i la incorporació de reflexions metafísiques i filosòfiques a la seua obra. Abandonant tot academicisme, i aprofundint amb una línia intimista, es posa

a denunciar les misèries i les injustícies socials.

El tema del conflicte bèl·lic el trobem vigent en molts dels seus contes. Aquell xiquet perdedor de la carnisseria col·lectiva, que estava enquadrat en un dels bàndols (el dels rojos) per motius familiars, que ideològicament va aprofundir en l'ideari esquerrà i catalanista, no deixa de fer-nos cinc cèntims del dolor que la guerra va causar, i que va crear tota una generació perduda, com si es tractés de la literatura nord-americana amb els autors que varen experimentar en pròpia carn la tragèdia de la Gran guerra, la brutal carnisseria que va durar des de 1914 a 1918 i que va omplir de sang el món sencer. Aquest senyor de lletres de Tortosa va retratant la tremenda lluita fratricida mitjançant la creació d'herois que sofreixen d'allò més, que no troben el seu espai en la nova societat que els han creat perquè són uns pàries. Sofreixen l'exili interior del derrotat (un dels missatges claus de l'univers literari de Pérez Bonfill). Aquest exili interior el trobem ben present en cadascuna de les frases d'*Amor guerrero*, un conte extens en què psicològicament ens presenta un personatge que intenta sortir-se'n i que troba obstacles per totes bandes. Si volgués trobar un resum ràpid d'aquest relat no és altre que Retrat d'un temps.

La ploma mestra de Pérez ens fa adonar-nos de les mancances greus de la condició humana. Aquest mateix ideari el tornem a trobar en Un cert desordre, on torna a analitzar el fet de la tragèdia col·lectiva a partir de càntics històrics, situacions dramàtiques, afusellaments.

Molts dels personatges d'altres narracions tindran com a denominador comú el fet que no se'n surten, que es veuen presoners dels problemes de la vida. A *L'innocent* ens costa situar-nos davant de les magnífiques descripcions que ens presenta. Trobem implícita, i ens interessa remarcar-ho, una interessant anàlisi sobre el fet de ser polític, sobre que sempre li ha interessat moltíssim a l'autor. També a ortografia torna analitzar la idea de polític a partir d'una pintada i la idea que cobren molt.

Fragment del pròleg del llibre, a càrrec
d'Emigdi Subirats

Obres

- Amb algunes branques d'olivera. El Mèdol, 1991
- Fràgils. El Mèdol, 1996
- Carrer de només un. Empúries, 2001
- Extracte de resina. Montflorit, 2002
- Abusos del ritual. Lleida: Pagès, 2009